

KATHOLIEKE RADIO OMROEP
TELEVISIE

opname : 12+13/5-72
uitzending: 13.5.72
plaats : studio 2.

KUNT U ONS DE WEG NAAR HAMELEN
VERTELLEN, MIJNHEER?
Deel 5: Minister Modderijn.

dékorontwerp - Mia Schlosser
produktie - René Sleven
regie - Nico Hiltrop

(DE ZEURBERG, OVERDAG.
TUSSEN HET GROEN LIGT WRAK VAN
BLOEMENTROON.
HILDEBRANDT KOMT STEUNEND OVER-
EIND EN VIST HOED OP)

HILDEBRANDT:

Oe ... oe ... mijn rug!

AERNOUT:

Help. Hildebrandt, help me.

(AERNOUT BENGELT AAN BEZEM IN
TAKKEN)

HILDEBRANDT:

Kom naar beneden. Kom nou!

AERNOUT:

Ik kan niet. Ik hang.

HILDEBRANDT:

Diep ademhalen.

AERNOUT:

Wat?

HILDEBRANDT:

Diep ademhalen en loslaten.

AERNOUT: (KLAGELIJK)

Ik pak die tak en dan zie ik wel, of ik
een been breek...

HILDEBRANDT:

(KIJKT ROND)

Ha ... maar neem de bezem wel meteen mee
naar beneden, want die hebben we natuur-
lijk nog hoognodig.

(WIJST OMHOOG)

AERNOUT:

Hoognodig? Ik niet?

HILDEBRANDT:

Hoe wou jij dan verder straks? Wij zijn
nog lang niet in Bambergen ...

AERNOUT:

Ik hoef niet meer naar Bambergen.

HILDEBRANDT:

Ik stijg zo weer op, rrrrt tussen de be-
nen.

AERNOUT:

Met geen stok krijgen ze me weer op een
bezem.

HILDEBRANDT:

Onzin. Heel makkelijk en komfortabel
vliegen.

AERNOUT:

Ja, maar je moet niet laag over hoge bo-
men vliegen, zoals wij.

HILDEBRANDT:

Ja, dat komt door jou.

AERNOU:
Door mij?

HILDEBRANDT:
Ja. Omdat jij links zit te wijzen!
(DOET HEM NA)
Kijk, oei, pas op. Water. Niet te dicht
boven dat water, vliegende draken, daar
in de verte! Oei, oei!

AERNOU:
Nietwaar, nietwaar. Jij zat almaar over
je schouder te praten en je keek niet,
waar je vloog!
(PLOFT OP GROND)

HILDEBRANDT:
Ik genoot van het uitzicht! Ik genoot van
het landschap. Al die eenhoorns in de
weilanden en ... en die sneeuw ...

AERNOU:
Sneeuw?

HILDEBRANDT:
Ja! Jij kijkt niet! Jij geniet niet!
Jij geeft je ogen niet de kost!

AERNOU:
Ik word luchtziek!

HILDEBRANDT:
Nou pas?

AERNOU:
Nee, als ik van een bezem naar beneden kijk.
Waar zouden Bertram en de kindertjes we-
zen? En Lidwientje?

HILDEBRANDT:
(NU SOMBERDER RONDKIJKEND)
Die vliegen natuurlijk gewoon door, die
waren al een stuk vooruit. Achter ambte-
naar Ogterop aan. Naar de toto!

AERNOU:
Maar ze zullen ons toch wel hebben zien
verongelukken? Hoe we omlaag stortten? ...

HILDEBRANDT:
Ik weet het niet, ik heb toen effe niet op-
zij gekeken. Zeg, vind je dit niet een
raar bos?

AERNOU: (KLAGELIJK, NIET LUISTEREND)
Alles is een nare droom.
(KIJKT ROND)
Waren we maar in Hamelen. Wat een raar bos...
Kijk nou hier eens.
Een versierd stoeltje ... Je hebt het om-
gegooid.

HILDEBRANDT:
Ja. Met bloemen. Ik heb 't stukgemaakt.
En kijk 's wat jij gedaan hebt.

AERNOUT:

O jakkie, een bloementapijt.

(LEEST)

Welkom en hoezee.

Pipijn is duizendtwee ... Wat is welkom?

HILDEBRANDT:

Het is in ieder geval niet voor ons.

LULOF: (STAPT UIT STRUIKEN, ANDERE ELVEN
VOLGEN EN GOOIEN EEN NET OVER DE
VERBLUFTE TWEE)

Ja, dat is genoeg. Haha!

Neem ze mee en sluit ze op in boom twee en drie! Enig! En rapen jullie die bloementroon ... nee, wacht, ... laat die bloementroon maar liggen als bewijsstuk ...

ja dat is prachtig als bewijs! ... En het bloemenkleed! Oh oh!

AERNOUT:

U mag ons niets doen. Wij hebben een ongeluk achter de rug.

LULOF:

Laat zien dat ongeluk.

HILDEBRANDT:

Wij hebben een noodlanding gemaakt met een bezem.

LULOF:

Oh gut, het zijn kwebbels. Doe dan maar boom een en vier. Die hebben een deurtje. Vort, vort! Majesteit is er zo!

HILDEBRANDT:

(HULPELOOS)

Wij zijn vrienden.

LULOF:

Ja, U wordt ook bij elkaar opgesloten!

HILDEBRANDT:

Nee, ik bedoel van U. Van U!

LULOF:

Vrienden? En dan de bloementroon van de koning omgooien? En het welkomskleed vertrappen? Nee hoor. Boom één en vier!

(ELVEN NEMEN HUN MEE)

AERNOUT:

Heb meelij!

LULOF: (KLAPT IN HANDEN)

Laat de bosvogels los! Ontketen het gezang! Het is bijna zover. Vorst Pipijn kan ieder moment verschijnen ... ah ... Daar hoor ik de schalmeien!

Vlug, vlug ... Nee, nee, raak de troon niet aan! Dat moet precies zo blijven liggen ... Mooi, mooi ... een heel duidelijk bewijs.

Aha! Aardman Modderijn!

(MODDERIJN VERSCHIJNT)

Welkom! Welkom, welkom, welkom!

MODDERIJN:

'Welkom' staat er?

LULOF:

Ja ja. Uitstekend. Gefeliciteerd. Ik heb het voor U in orde! In orde is het!

MODDERIJN: (VERRAST)

Mmmmm?

LULOF:

Ik heb de uitnodiging voor het feest vanavond!

MODDERIJN:

Is het U gelukt??? Heeft zijne majesteit mij uitgenodigd op zijn verjaardag???

LULOF: (KORRIGEERT)

Vermaandag. Vermaandag viert hij.

MODDERIJN:

Natuurlijk. Natuurlijk ja. Om de maand is 't.

LULOF:

U zit naast hem aan het banket! En ook op de grote feestavond op de Zeurberg! Naast hem!

MODDERIJN:

Hoe hebt U dat voor elkaar kunnen krijgen? Lijfelf Lulof?? Een aardman die naast Pipijn de elvenkoning zit! Waar heb ik dat aan mogen verdienen?

LULOF:

Aan dit hier ...
(WIJST OP RAVAGE)

MODDERIJN:

Een stuk troontje? ...

LULOF:

U hebt nl. net een aanslag verijdeld. Enig! Twee indringsels. Gepakt hebt U ze! Gevat! In de boom gegooid! Uitgeleverd aan Lulof! De lijfelf! Van zijne majesteit!

MODDERIJN:

Heb ik dat gedaan?

LULOF:

Ja! Net! Net kwam ik, Lulof, hier ter plekke, en ik, Lulof, trof U aan, hier, op de plek, woedend vechtende met de twee indringsels. Vandalen. Stukmakers. Kijk de troon eens. En het kleed. Warrig en vies! En dank zij U, heb ik ze kunnen vangen, buitenlander Modderijn. Hop! Beet en in de boom!

MODDERIJN:

Maar daar weet ik niets van ... ah ... ik begriep U. Knap bedacht. U bent knap.

LULOF:

Ik ben knap!!!

MODDERIJN:

En goed! Ik beloon U!

LULOF:

Daar dacht ik al op te kunnen rekenen!

MODDERIJN:

Ik leer U alles wat ik weet.

LULOF: (GRETIG)

Ook van zeven keer zes en zo?

LULOF:

Ik vertel U niet alleen wat zeven maal zes kan zijn. U krijgt de hele tafel!

LULOF:

Vertel al even wat!

MODDERIJN:

Niet nu! Niet nu! Veel te ingewikkeld. Gelooft U, dat ik echt uitgenodigd wordt? Het is werkelijk vreselijk belangrijk voor me. Ik ben net prins geworden, ziet U en kontakten zijn dan zo belangrijk! Hoor ik daar muziek?

LULOF:

Dat zal majesteit zijn.

(KLAPT IN HANDEN)

Zijn de bosvogels losgelaten? ... Ja, ik hoor ze. Spijs en drank staan klaar? ... Mooi. Dansers? ... Muziek? ...

MODDERIJN:

Waar zijn die twee schurken? Hoe zien ze eruit?

LULOF: (VERSTROOID)

Wie?? (LOOPT TE TUREN NAAR PIPIJN, DIE IN VERTE KAN AANKOMEN)

MODDERIJN:

Die twee schurken die ik betrapt heb nu net. Ik moet ze toch even zien, als ik ze zelf gevangen heb ...

LULOF:

Oh, ach ja ... bij elf Zwachtel onder de Eiken ... Aha!

MODDERIJN:

Dank, dank, dank.

(WIL NET WEGGAAN, ALS PIPIJN MET HOFHOUDING LANGS PAD OPKOMT)

LULOF:

Welkom! Welkom koning van het Groen! Prachtige Pipijn, weldoener van het woud! Machtige madelief!

PIPIJN: (LICHT STRUIKELEND, GLIMLACHEND, KIRREND, KOMT DE BIJZIELENDE PIPIJN OP)

Ja, laat maar Lulof, dank je, dank je ... Wat een lang bospad en wat veel elven. Ik kan geen honing meer zien.

(ZOEKT IETS)

LULOF:

U zoekt iets.

PIPIJN: Ja ... eh ... de ...

LULOF: (VOL TEDER BEGRIP)
De bloementroon! Uw bloemenzetel!

PIPIJN:
Ja ... maar vertel me niets. Vertel me niets ...
(ZOEKT BLIJ EN KIPPIG)
Jullie hebben hem natuurlijk weer versierd?
Oh schattig. Vorige maand ook. Eh ...
(ZIET HET KLEED)
Een bloemenkleed. Welkom en hoezee. Pipijn
wordt ... duizendtwee, ja, klopt! Welkom?

LULOF:
Hier is Uw troon.
(PIPIJN KIJKT SULLIG NAAR WRAK
TROON WAAR LULOF HEM HEEN GELEIDT,
KIJKT ZIELIG GLIMLACHEND OP)

PIPIJN:
Het ligt. Het staat niet, hè?

LULOF:
Het is omgevallen, prachtige Pipijn.

PIPIJN:
Waarom? Is het stuk soms?

LULOF:
Vernield en vertrapt, majesteit, met opzet.

PIPIJN:
De bloementroon van Pipijntje? Die manig is?

LULOF:
En Uw welkomskleed van bloemen uit het bos.
Warrig en slecht leesbaar. De schuld van
twee indringsels.

PIPIJN:
Heeft Pipijn dan iemand iets gedaan?
(IEDEREEN ROEPT LUID 'NEE' EN MOD-
DERIJN HET HARDST)

IEDEREEN:
Neeeee!!!

MODDERIJN:
O nee! O nee!

PIPIJN:
Is dit een nieuwe elf? Ken ik hem? Ja?

LULOF:
Een nieuwe vriend, machtige madelief.
Modderijn de aardm ...

MODDERIJN:
(SNEL)
Prins Modderijn, prins Modderijn van Neder-
snak! Majesteit ... Oh, prachtig die mantel!

PIPIJN:
Een aardman op de Zeurberg? Wie laat aard-
mannen toe op de Zeurberg, bij halve maan,
als Pipijn manig is?

LULOF:
Een uitzondering, prachtige sneeuwklak!
Aardman Modderijn heeft een aanslag op U
verijdeld. Twee vandalen. De dikste ver-
nielde Uw troon, de ander heeft met zijn

grote voeten Uw welkom bedorven.

PIPIJN:

Een aanslag? En heeft Modderijn daar een stok voor gestoken?

MODDERIJN:

(MAAKT VEEL TE DIEPE REVERENCE)

Modderijn, prins Modderijn dus, majesteit.
Van Nedersnak.

PIPIJN:

Nee, niet gaan zitten. Pipijn moet eerst
zitten. (KIJKT VRAGEND NAAR LULOF, DIE
ONMIDDELLIJK MET VINGERS KNIPT
NAAR ELVEN)

LULOF:

Een andere bloementroon! Er komt een andere
troon, prachtige pioen!

PIPIJN:

Hè, wat naar nu. Twee zulke onaardige in-
dringsels. Kunnen ze niet weg? Kunnen ze
niet 't woud uit? Op Pipijns feestje?
Pipijn wil niets met ze te maken hebben!
(DIT ALS BEVEL)

LULOF:

Ze zitten veilig in boom één en vier!

PIPIJN:

Pipijn wil ze niet zien. Wat kwam U doen,
modderpijp?

LULOF:

Prins Modderijn kwam voor een persoonlijke
aangelegenheid ... Eh... die ik niet ken ...
eh ... nietwaar?

(MODDERIJN KNIKT IJVERIG)

PIPIJN:

Vanavond aan het banket. Pipijn wil nu
honing. En niet meer praten over indring-
sels en zo, want daar krijgt Pipijn hoofd-
pijn van. (NEEMT TEUG UIT KELKJE HONING)
Mmmm ... Nu muziek!

LULOF: (OVER MUZIEK, HEEN SCHALLEND)

Elven danst en speelt, want het is halve
maan, hoezee, hoezee. Pipijn is duizend
twee!

LIEDJE: PIPIJN WORDT DUIZENDTWEË.

(H. Geelen/J. Stokkermans)

DE GEVANGENISPLEK.

(HILDEBRANDT EN AERNOUT EN ELF
ZWACHTEL, VERDER TWEE STEVIGE
ELVEN, DIE AERNOUT EN HILDEBRANDT
VASTHOUDEN)

HILDEBRANDT:

Ik ben een vrije burger.

AERNOUT:

Ik ook. Ik wil de boswachter spreken.

HILDEBRANDT:

Onmiddellijk de boswachter, ja.

ZWACHTEL:

Ik weet niet, wat je praat. Je moet de
boom in. Lulof zegt het. Boom één en vier.

HILDEBRANDT:

De boom in? We komen net de boom uit!!!

ZWACHTEL: (WIJST OP HILDEBRANDT)

Boom één voor de groene broek.

HILDEBRANDT:

Ik ga niet een boom in, voordat ... hola,
wat moet dat?

AERNOUT:

Je doet het niet, hè Hildebrandt?
Je doet het niet hoor. Dan doe ik het ook
niet. Hè Hildebrandt?
(TEGEN ELVEN)
Ik doe het ook niet, meneer! Wij allebei
weigeren! (WORDT NAAR BINNEN GEDUWD) Hallo.
Mag de deur onmiddellijk weer open?
Mag die deur open?

HILDEBRANDT:

Mag hier niet een kaarsje aan?

AERNOUT: (SMEKEND)

Toe, alleen de deur even. Op een kier.
Hallo. Er brandt hier geen licht.
(ZWACHTEL PLAATST DE ELVEN ALS
WACHERS)

MODDERIJN:

Aha ... elf ... Zwachtel was de naam, niet?
Mag ik mijn gevangenen misschien eerst
nog even zien?

ZWACHTEL:

Ze zitten al in de boom.

MODDERIJN:

In de ...? Oh!
Mag ik ze even bekijken?

ZWACHTEL:

Je hebt ze toch zelf net gevangen?
Lulof zei het.

MODDERIJN:

Ik was door het dolle heen daarnet. Blind!
Van woede! ...

(ZWACHTEL GEEFT ELVEN KORZELIG
TEKEN)

HILDEBRANDT:

(ROFFELT OP DEUR)

Mijn naam is Hildebrandt Brom. Mijn naam is Hildebrandt Brom. Uit Hamelen. En ik eis, dat ik de burgemeester hier te spreken krijg. Ik ben bode van de burgemeester van Hamelen. O zo! ...

AERNOUT:

Mijn naam is Aernout Koffij. En ik eis ook iets, hoor!

MODDERIJN:

Hamelen! Nee! Laat dicht! In Snaks prachtige naam! Laat dicht! Hamelen! Ik heb genoeg gehoord! Vreselijk! Uw koning is tenaauwer-nood ontsnapt!

ZWACHTEL:

Lulof zei het.

MODDERIJN:

Hoe lang blijven ze daar? Lang toch zeker? Niet heel kort of zo?

ZWACHTEL:

Tot de dauw. Dat is morgen.

MODDERIJN:

Morgenvroeg de dauw? En dan?

ZWACHTEL:

Dan wordt Pipijn wakker en dan ontbijt hij en daarna spreekt hij recht. Tot het gras in de schaduw staat.

LULOF:

Onzin. Je moet ze even zien, hoor. Het zijn een grote groene broek en een lange jurk. Enig leuke gevangenen.

MODDERIJN:

Oh, laat U toch elf Lulof, ik ...

LULOF:

Kijk.

HILDEBRANDT:

(IS NET WEER BEGONNEN MET ZIJN LITANIE)

Ik ben Hildebrandt Brom. Ik ben bode van de burgemeester van Hamelen en ik eis, dat ik de burg ... Oh ...

(ROFFELDE IN LUCHTLEDIG, WANT DEUR GING OPEN)

Hé, dat is ...

MODDERIJN:

(BEDEKT GEZICHT ZOVEEL MOGELIJK)

Ah ... dicht! Dichtdoen!!

(DOOR DEZE KREET KIJKT IEDEREEN NAAR MODDERIJN EN HILDEBRANDT)

MAAKT VAN DE GELEGENHEID GEBRUIK
OM SAMEN MET AERNOUT TE VLUCHTEN)

HILDEBRANDT:

Kom mee!!

AERNOUT:

Ha? ... Ja ...

LULOF:

Houdt ze tegen! ... Ach ...

ZWACHTEL:

We vangen ze wel weer ...

MODDERIJN:

Verschrikkelijk. Gevlucht!!!

LULOF:

Niet erg. Ze hebben dienst gedaan, hoor.
U hebt Uw zin toch? U krijgt Pipijn van-
avond te spreken. Net wat U wou.

BOS.

(DE HAMELAARS KOMEN IN GRAUW BOS-
DEKOR. ZE HEBBEN BEZEMS OVER SCHOU-
DER. ZOEKEN NAAR SPOREN)

BERTRAM:

Ik snap er niets van. Het moet hier ergens
zijn.

LIDW.:

Als Hektor zich tenminste niet vergist heeft.

HEKTOR:

Hier was 't. Ik zag ze toch zelf naar bene-
den kukelen.

BERTRAM:

Uit de verte lijken alle bomen op mekaar.

HEKTOR: (VERONGELIJKT)

Nou ja, ik weet het ook niet op een boom
nauwkeurig.

LIDW.:

We vlogen ook veel te hard. Jij ook altijd met
je jagen en jachten! Arme Aernout en Hilde-
brandt.

BERTRAM: (VERONGELIJKT)

Ik wou voor de avond in Bambergen zijn!
Ik ben nou officieel een rijksveiligheids-
dienaar!

LIDW.:

Ach wat, je wou weten, hoe hard zo'n bezem
kon!

BERTRAM:

Nou ja, hou maar op met ruziën. We zijn al
ver genoeg van huis ... Ogterop zit daar-
achter op ons te wachten. Prins Tor heeft
onze hulp dringend nodig.

LIDW.:

Wat is het hier akelig stil en somber ...
niemand ...

(WIJZE: REEDS OP AFSTAND GALMEND
TUSSEN BOMEN)

oh/bomen van/donker flu/weel. De/
nachtwind/zingt in Uw/takken.
Waterig/bleek is de/maan en/rimpelig/
stil ligt de/vijver.
Fonkelend/staat het hee-/lal.
Tijd/loos en/'blub' zegt de/kikker ...

(IEDEREEN STAART MET OPEN MOND NAAR
HEM. BERTRAM NEEMT EERSTE AARZELENDE
STAP IN ZIJN RICHTING)

BERTRAM:

Goedemiddag. Wij zoeken twee heren op een
bezem. Heeft U ze soms langs zien strompelen?

LIDW.:

Ze moeten hier ergens een noodlanding hebben
gemaakt! U hebt ook geen gekraak gehoord?

(WIJZE: MET DICHTTE OGEN)

En/blub zegt de/kikker ...
ijl aan de/einder/weekklaagt de/ ...
Ga toch gij/stoort mij of/merkt ge
dat/niet? Ga/heen met Uw/bezem!

LIDW.:

We ... we wilden U alleen even vragen o ...

WIJZE: DRIFTIG.

vreemde vrouw/ scheer U van/hier
en ver/dwijn als een haas uit mijn/
ogen!

BERTRAM:

Hé, zeg 's vriend. Niet zo'n toon tegen m'n
verloofde.

WIJZE: BESLUIT ZE TE NEGEREN.

En/blub zegt de/kikker.
Ijl aan de/einder/weekklaagt de ...

BAREND:

Hij maakt gedichten.

LIDW.:

Ach toe, meneer. Het is erg mooi, wat U daar
zegt, maar kunt U ons niet eerst eventjes
te woord staan?

WIJZE:

Nutteloos/ is hier ver/zet, waarmee/kan ik in/
hemelsnaam/helpen?

BERTRAM:

We zoeken een dikke een man met een snor en
een nachthemd. Ze zaten samen op een bezem
en zijn hier vlakbij tegen een boomtop ge-
vlogen. Als U soms ...

LIDW.:

Wij zijn hier onbekend, ziet U. Mijn naam is ...

BERTRAM: (SNEL)

Nee, laat mij ... Dit is Lidwientje Walg, me-
neer. Mijn naam is Bertram Bierenbroodspot.
Dit zijn allemaal kinderen uit Hamelen. U
hebt misschien van Hamelen gehoord?

WIJZE:

Hamelen? .../Nooit van ge/hoord. Ik ben/
Xander, de/Wijze van/Spartel.
Ook zeg ik/geen met een/snor of een/dikke of/
een met een/nachthemd.

LIDW.:

En is er niemand die ons wel zou kunnen hel-
pen? Zijn er huizen in de buurt?

BERTRAM:

Ja, waar zijn we hier?

WIJZE:

Vraagt het bij/koning Pi/pijn, bij de/Eik-In-
De-/Maan op de/Zeurlberg/
Wellicht dat/hij hiervan/weet of U/naar een
a/dres kan ver/wijzen./
Mag ik nu/weer even/door???? ...

BERTRAM:

Jaja. Dank U, Dank U wel.

LIDW.:

Koning Pipijn van de elven. Is dat even toe-
vallig!

(OP VEILIGE AFSTAND:)

BERTRAM:

Die is ook helemaal ...

(MAAKT GEK GEBAAR)

Moet je dat horen:/Blablabla/blablabla/ bla
blaa/blablabla ...

LIDW.:

Dat zijn gedichten! Dat is een dichter, die
daar zit.

BAREND:

Nee, een wijsgeer, dacht ik. Een flielosoof!
Dat zijn wijzen.

HILLETJE: (LACHT)

Hij woont als een eekhoortje.

BERTRAM:

Niet zo hard ... Ons een zorg. De Zeurlberg
zei ie, hè?
De Eik-in-de-Maan op de Zeurlberg. Mooi zo.

LIDW.:

Hadden we nou zelf de verdwijnhoed maar kun-
nen terugbrengen. Nou heeft heks Slik 'm!

BERTRAM:

Als we Hildebrandt en Aernout maar vinden.

BOS.

HILDEBRANDT:

Hèhè. Effe stoppen nu en hehe zeggen.

AERNOUT:

Maar de bezem. Ze hebben onze bezem nog.
Hoe komen we nou weeg weg?

HILDEBRANDT:

Da's waar! ... Dit is trouwens een kort
aangebonden bos, zeg! Als je hier geen elf
bent, sluiten ze me op! En dat was toch die
Modderfiguur, die dinges, die minister ...

AERNOUT:

Modderaan!

HILDEBRANDT:

Modderijn!

AERNOUT:

Wat moeten we nou. Niemand die we kennen.
Niemand die ...

(HIJ STAART NAAR IETS)

HILDEBRANDT:

Wat is er? Wat kijk je nou? Zie je weer wat?

AERNOUT:

Daar.... (WIJST IN VERTE)

(TUSSEN BOMEN LOOPT LANGZAAM, ZOE-
KEND ... PRINS GUURT)

HILDEBRANDT:

Guurt ... Guurt van Grasp!

ARTIESTENSET.

(HET AVOND FEET WORDT IN GEREED-
HEID GEBRACHT)

LULOF:

O, U zult zien. Het wordt een heerlijke avond.
De maan is prachtig helder en half. Pipijn
zal een enige vermaandag hebben.

MODDERIJN:

Vertelt U mij eens, lijfelf Lulof, draagt
vorst Pipijn vanavond ook weer de maanmantel?

LULOF:

Natuurlijk. Hij heeft het duizendeenkeer
gedaan, waarom zou hij het de duizendtweede
keer anders doen?

MODDERIJN:

Ah ja ... Juist ... Ik bedoel dus de maan-
mantel.

LULOF:

Ja. Ik ook.

MODDERIJN:

Mooi ... Dit is toch de mantel, die snel
maakt? ... Watervlug en zo?

LULOF:

Hoe kan het ook anders? Hij is geweven van
een garen, dat voor een deel spinrag is,
voor een deel eenhoornmanen een deel elven-
haar. Oh, oh, oh, zeldzaam.

MODDERIJN:

Dat wil ik geloven!

LULOF:

Ja hoor, die heeft hij vanavond weer aan.
Prachtige gele glans ...

MODDERIJN:

En als je hem draagt, ben je bliksemsnel?

LULOF:

Als een schicht . Pipijn vecht niet meer,
Maar zijn grootvader heeft er menige oor-
log mee gewonnen ...

(ZWACHTEL KOMT OP, WACHT BELEEFD,
KUCHT)

Ja, wat is het, Zwachtel?

ZWACHTEL:

Een groep vreemdelingen, lijfelf. Het zijn
geen elven. Ik dacht ...

LULOF: (LOOPT VROLIJK MEE)

Dat zullen optredende kunstenaars zijn.
Voor het bal. De gnomen van Wamelinck,
denk ik. Loopt U mee, Modderijn?

ZWACHTEL:

Het zijn een man en een vrouw en de rest
is veel kleiner.

Ik dacht, dat ze Hamelen zeien.

LULOF:

Wamelinck, zie je wel. Nee, dat zijn de
gnomen van Wame.. Waar gaat U naar toe,
prins Modderijn?

MODDERIJN: (ZENUWACHTIG LACHEND)

Ik bedenk opeens iets. Ik zie U straks wel.
Excuseer. (AF)

LULOF:

Duidelijk geen elf. En dan te denken, dat
hij tot zeven, of meer kan tellen!

Kom, de gnomen van Wamelinck wachten, hè?
(LOOPT MET ZWACHTEL WEG)

(HILDEBRANDT EN AERNOUT IN STRUIK-
GEWAS TUREND NAAR GUURT)

HILDEBRANDT:

Zachter! Hij hoort je!

AERNOUT:

Ik kan niet zachter!

HILDEBRANDT:

Je kunt wel zachter zeggen, dat je niet
zachter kunt.

AERNOUT:

Zie je hem nog?

HILDEBRANDT:

Ja. Hij praat tegen een boom.

AERNOUT:

Tegen een boom?

HILDEBRANDT:

Ja ... Er ... er zit geloof ik iemand in ...

AERNOUT: (KLAART OP)

Bertram misschien. Of iemand anders van ons?

GUURT: (VOOR BOOM, HANDEN IN ZIJ)

WIJZE:

Aaklige/man, vraag mij/ niets. Hoort gij/
stoor mij niet/steeds bij het/dichten.
Laat mij in/vredesnaam/denken.Ik/ben nog niet/
klaar met mijn/feestlied.

Aanstonds moet/ik naar Pi-/pijn toe. En/
nog heb ik/niet alle/woorden.

(GUURT ONDER BOOM)

GUURT:

Zeg mij alleen hoe laat het feest op de
Zeurberg is, wijze Xander. Hoe laat?

WIJZE:

Laat mij in vredesnaam denken! Ik ...

GUURT:

Jajajaja! Ik laat U weer denken. Hoe laat?
En hoe lang?

WIJZE:

Niet voor de/krekel be-/gint en de/ nachte-
gaal/slaat in de/eiken.

Vuurvliegen/zult ge dan/zien, en het/gras
is diep-/blauw in de/schaduw, dan is het/
feest ...

GUURT:

Dank. Genoeg. En U zit als gewoonlijk naast
Pipijn? Dicht bij hem, als zijn meest ge-
ziene gast? En hofdichter.

WIJZE:

Laat mij in/vredesnaam/denken!Ik/ben nog niet/
klaar met mijn/feestlied. Ja. ik zit/neven
Pi/pijn! Als zijn/gast en zijn/enige/dichter!
Zingend het/lied. Wel, wat/lacht ge? Het/
lied van de/vlier en de/vleder 't lied van
de/lisplende/dauw. Een dat/zingt van zoet/
geurende/bloemen. Wat doet ge/nu?????

(ZWAARDPUNT IS OP ZIJN BORST GE-
RICHT)

GUURT: (GUURT HEEFT ZWAARD GETROKKEN, HOUDT
HET UITGESTREKT OP BORST)

Spreek op. Koning Pipijn draagt de mantel,
niet? En jij zit naast hem, op dat moment.
Dicht bij de mantel. Kom uit die boom, dichter.
Guurt van Grasp zegt, kom uit die boom!

AERNOUT:

Wat gebeurt er nu?

HILDEBRANDT:

Die ouwe moet uit zijn boom ... Guurt heeft
'm te grazen.

AERNOUT:

Kijk, onder de boom is ...

(HILDEBRANDT RUKT AERNOUT OMLAAG)

Onder de boom is een kamertje.

HILDEBRANDT:

Hij sluit hem op. In zijn eigen boom. Dat is een gevangenis ...
Met een prevelhaak en een lispelknip...

AERNOUT:

Moeten we niet iets doen? Hard weglopen of zo en hulp halen?

HILDEBRANDT:

Liever niet. Afwachten, Guurt praat trouwens over een mantel.

AERNOUT:

Die mantel van koning Pipijn. Zou hij die willen hebben?

HILDEBRANDT:

En we moeten Guurt wel in de gaten houwe!

AERNOUT:

O ja?

HILDEBRANDT:

Guurt heeft kamerbreed ...
(MUZIEK THRILLING)

GUURT:

Wees niet ongerust, wijze Xander. U gaat vanavond keurig naar het feest van Uw eigen vriend en koning ... U zit naast hem aan!
Hahahahaha ...

(OP DIT MOMENT STAAT HIJ MET HANDEN IN ZIJ EN BLENDT OVER IN SCHATERLACH NAAR WIJZE VAN SPARTEL, IN ZELFDE HOUDING, OOK LACHEND...)

TONEELSET.

(ELVEN LOPEN AF EN AAN. ER DUIKELEN ACROBATEN OVER HET TONEEL)

LULOF:

Dus onthoudt U het: U treedt op na het ballet van elf Haspel en voor de vuurvliegenwals door Floris de Faun en zijn Saters. Hebt U dat, gnoom Bierenbrood?

BERTRAM:

Jaja. Ik onthou het.
(LIDW. KNIKT IJVERIG)

LULOF:

U hebt toch wel iets vrolijks? op het program. Als koning Pipijn manig is, wil hij lachen. Hij kan niet tegen iets verdrietigs. Nou?

BERTRAM:

Oh, het is allemaal heel vrolijk.

LULOF:

Vreemd, U bent helemaal anders dan ik me had voorgesteld. Gnomen hebben nooit een groene broek. (ROEPT)
Ja, nog een heleboel lampionnen aan die kant van het toneel! Opschieten. Het duurt niet lang meer. (LOOPT WEG)

LIDW.:

Waarom heb je dat nou in 's hemelsnaam gedaan? Bertram?

Wij zijn toch geen artiesten die kunnen optreden.
Waarom heb je niet gewoon de waarheid gezegd?

BERTRAM:

Ik had zo'n gevoel, dat de waarheid niet lekker zou vallen. Die Lulof dacht trouwens meteen al, dat wij die ... die gnomen uit .. waarvandaan ook weer? ... Uit Wamelinck waren ... dus waarom laten we hem niet in die waan?

LIDW.:

Maar wat doen we straks op het toneel?
Ik kan niets, hoor! En als de echte gnomen nou 's komen opdagen?

BERTRAM:

O, dat zien we wel. Als Pipijn straks maar tegen over ons zit, ga ik gewoon naar hem toe en ...

ZWACHTEL:

Is het moeilijk? Moet Zwachtel helpen?

LIDW.:

Nee, neenee, dank U.

BERTRAM:

Wij nemen even het programma door.

LIDW.:

Hebt U soms een ... een dik iemand gezien vandaag en iemand met een nachthemd en een snor?

ZWACHTEL:

Wat?

BERTRAM: (ONGERUST)

Lidwientje!...

LIDW.:

Twee mens ... eh ... De ene heeft dus een snorretje en de ander is dik ...

ZWACHTEL:

De indringsels soms? Uit boom één en vier?

LIDW.:

Wie?

ZWACHTEL:

De gevangenen van Lulof! Die dikke en die ander? Die ontsnapt zijn?

BERTRAM:

Ontsnapte gevangenen??? Nee!! Neee!!!
Die bedoelen we niet ...

LIDW.:

Ja maar ...aau ... oh ... nee hoor. Ik bedoel een dikke gnoom en een gnoom met een snor. Ze doen een acrobatenummer. Ze zouden vanavond meekomen ...

ZWACHTEL:

Mm. Niet gezien. Nog iets?

LIDW.:

Dank U wel.

(ZWACHTEL AF)

Pfff ...

BERTRAM:

Dat was op het nippertje. Denk toch altijd eerst even na, Lidwientje. Of laat mij het voor je doen.

LIDW.:

Aernout en Hildebrandt zijn gevangen genomen. Ze zaten in een boom. Wat bedoelen ze daar nou weer mee????

BERTRAM:

En ontsnapt.

LIDW.: (OF KIND)

Ze lopen nou ergens te rennen voor hun leven.

BERTRAM:

Ik ben blij, dat we ons niet meteen bloot gegeven hebben. Het is wel goed zo, voorlopig. Vanavond kunnen we nog altijd zien, als Pipijn op de eerste rang zit, kunnen we hem zo van het toneel aanspreken!

LIDW.:

Maar Aernout en Hildebrandt dan?
En wat doen we op het feest? Wat doe je op zo'n feest?

GNOMENLIED. (H. Geelen/J. Stokkermans)

PIPIJN: (LICHTELIJK TEUT, INGELUKKIG ZIT
AAN ZIJN BANKET. WE ZIEN NOG NIET
WIE NAAST HEM ZITTEN)

Bravo! Bravo!

LULOF:
Hoezee hoezee, Pipijn wordt ...

PIPIJN:
Jaja. Klopt. Vrienden van het bos, gnomen,
feeën en Floris de Faun en zijn Saters,
dankjes, dankjes, dankjes, dankjes.
Het is enigjes bij halve maan weer in Uw
midden te zijn. Krijg ik straks Uw gedicht
te horen, Xander? Wat ben je stil vanavond?
(XANDER KNIKT MAAR SPREEKT NIET)

MODDERIJN:
Ik kan U niet zeggen, hoe heerlijk het is,
naast U te ...

PIPIJN:
Stil. Pipijn is nog niet klaar.
Wij dansen thans de elvenpoedel in een lange
keten door het bos, de Zeurberg rond, be-
ginnend op deze open plek. Jaaaa.
Muziek, kom kom, muziek.
Xander, jij danst achter Pipijntje en pakt
zijn schouder. Enig enig enig. En daar-
achter Modderijn.

MODDERIJN:
Modderijn, majesteit!

PIPIJN:
Lulof, doe je mee? Oh, wacht, ik doe mijn
mantel af, dat is makkelijker ... hè
Xander?
(XANDER DIE NET ZIJN GRETIGE HAN-
DEN OP MANTEL HAD, VOLGT EVENALS
MODDERIJN MET ARENDSOGEN HOE DE
MAANMANTEL OP DE BLOEMENTROON WORDT
GELEGD)

Ziezo ... Ja, Muziek opnieuw? ... Wij be-
ginnen ... Nee, niet mij loslaten, Xander.

ACHTER TONEEL: MAANLICHT.
(DE HAMELAARS PUFFEN NOG UIT.
ER STAAT EEN GROTE OPVALLENDE
GONG)

BERTRAM:
Dat ging vrij aardig, daarnet niet? Wat
zeg je van onze eregast?

KINDEREN:
Ja. Modderijn! Minister Modderijn!

LIDW.:
Ja maar hoor je dat ie prins geworden is.
Van Nedersnak? Niet te geloven! Ga je nou
straks naar Pipijn toe, Bertram?

BERTRAM:
Afwachten. Eerste ... wat is ... Hildebrandt!
(UIT STRUIKEN STEEKT HILDEBRANDT
ZIJN HOOFD OP. DAN DUKT AERNOUT
OP)

HILDEBRANDT:

Sssssjt ...

BERTRAM:

Waar hingen jullie uit, oenen?

HILDEBRANDT:

In een boom! Luister. Niet om het een of ander, maar Guurt is in het bos!

KINDEREN:

Guurt?

LIDW.:

Met ons kamerbreed?

HILDEBRANDT:

Er is iets anders. Guurt loert op de mantel van Pipijn. Pipijn schijnt een mantel aan te hebben, zo'n zo'n ... mantel ...

LIDW.:

De maanmantel bedoel je. Daar reist Pipijn altijd mee. Zwachtel vertelde me vanmiddag zoiets. Het is een bijzondere mantel!

BERTRAM:

Hoe wil Guurt die mantel nou te pakken krijgen? Pipijn wordt veel te goed bewaakt, die raakt niemand met een vinger aan! Ook Guurt niet.

HILDEBRANDT:

O nee? Guurt zit anders naast hem!

BERTRAM:

Wat zeg je? Modderijn???? Is Modderijn en Guurt dezelfde persoon.

(WE HOREN GILLEN. STEM LULOF:
houdt de dief)

ZEURBERGTRIBUNE.

LULOF:

Elven. Houdt de dief.

ELF: (VERTROUWEND)

Welke?

LULOF:

Geeft niet. Als het maar een dief is.

BERTRAM:

Wat is er gebeurd? Elf Lulof?

LULOF:

Bent U de dief?

BERTRAM:

Nee.

LULOF:

Ga hem dan zoeken. De maanmantel van zijne hoogheid is gestolen. Ontvreemd. Weg.

O zalige Madelief!

(TEGEN BEDRUKTE PIPIJN)

PIPIJN:

Zoek. Zoek dan. Voor Pipijntje.

LULOF:

Elf Zwachtel is al met de garde achter ze aan, treurige pioen, gebroken roos. En Xander dacht ik ook. En aardprins Modderijn zag ik in een flits.

BERTRAM:

Ah!

LULOF:

Wat?

BERTRAM:

Dat is de dief!

LULOF:

Wie?

BERTRAM:

Modderijn! Reken maar. Wedden, dat hij de maanmantel heeft.

LULOF: (ONZEKER)

Kwebbelpraat. Dat kan ik niet geloven.

PIPIJN:

Mijn eregast.

BERTRAM:

Precies. Hij heeft zich natuurlijk laten uitnodigen.

LULOF: (BENAUWD WORDEND)

Ach, kom, nee hoor!

BERTRAM:

Het is allemaal opgezet! Hij heeft hier een vriendje, dat hem een plaatsje naast U heeft bezorgd, hoogheid!

PIPIJN: (KIJKT LULOF NU AAN)

Modderpijp had mij toch gered, Lulof?

Niet? ... Wel? ... Niet?

(LULOF BLIJFT ANTWOORD SCHULDIG)

HILDEBRANDT:

Laat los. Au. Niet doen!

ZWACHTEL:

Hier is een dief!

LULOF:

Aha, ziet U wel! Dit is de dief! Een van de indringsels! Uit Wieweetwaar!

BERTRAM:

Dat is Hildebrandt. Die heeft niets gedaan!

HILDEBRANDT:

Nee. Niks! Ik Niks!

LULOF:

Dit is nu een van die twee die Uw troontje hebben stukgetrapt, majesteit. Ze zijn om honingtijd ontvlucht en ...

PIPIJN:

Ja. Haal hem maar weg. Ik wil de mantel aan en daarna wil ik honing en muziek.

BERTRAM:

Maar hij heeft de mantel niet! Kijkt U maar!

ZWACHTEL:

Dat is waar!

LULOF:

Verstopt! Haha. Slim als een sater!

LIDW. STEM:

Hier is de dader! Oehoe!

LULOF: (GESCHOKT)

Wat nu weer???

PIPIJN:

Ja, wat nu weer, Lulof?

(KINDEREN EN LIDW. OP MET SPARTE-
LENDE MODDERIJN. AERNOUT IS SPOOR-
LOOS)

BERTRAM:

Juist, die daar bedoel ik!!!

LULOF:

Laat hem los!

PIPIJN:

Dat is modderpijp. Maar hij heeft mijn
maanmantel ook niet, gnoom?

BERTRAM:

Luister, hoogheid. Ik ben geen gnoom. Ik
ben Bertram Bierenbroodspot en U moet de
groeten hebben van heks Slik, die Uw ver-
dwijnkap heeft, die elf Wortelgroen aan
Truuk de tovenaer heeft gebracht ter re-
paratie en ...

PIPIJN:

Tatatataaaaa. Zo'n lang verhaal! ... dat
kan Pipijn niet onthouden.

BERTRAM:

Geloof U ons. Modderijn is de dader. Over
twee uur zal hij zich ontpoppen!

HILDEBRANDT:

Ho psst!

LULOF:

Ik hou het op dit indringsel, machtige
Madelief! Hij heeft Uw bloementroon ook
vernield en ...

HILDEBRANDT:

Dat was een ongeluk.

MODDERIJN:

Ik ben onschuldig. Onschuldig als een lam
ben ik! trouwens ik ben een prins!

BERTRAM:

Ik heb jou door! Je hebt de hele avond zitten loeren en je kans waargenomen. Truuk heeft ons al uitgebreid gewaarschuwd voor je!! Konkelaar!

MODDERIJN:

Ik heb zijne hoogheid gered!

BERTRAM:

O ja. Waarvan dan wel?

MODDERIJN:

Van ... van ... van jullie! Ja jullie! Jullie horen ... Zij horen allemaal bij elkaar, hoogheid! Een pot vreselijk nat! 52 handen op één buik!

BERTRAM:

Het gaat er nu maar om, wie Pipijn gelooft! Jou of ons! Maar wij hebben heks Slik als getuige. En wat kun jij vertellen?

MODDERIJN:

Oh ... eh ... eh ...van alles... eh ...ik...

PIPIJN:

Juist, mooi. Hé, toe, niet langer schreeuwen. Eerlijk zeggen, wie het heeft gedaan. Vinger opsteken en huilerig bekennen.

(HILDEBRANDT STEEKT VINGER OP)

LIDW.:

Maar Hildebrandt, wat doe je nou?

PIPIJN:

Ah. U bent het diefje?

HILDEBRANDT:

Neeneeeee. Maar ik weet wel wie 't wel gedaan heeft!

BERTRAM:

J e zei toch, dat Modderijn Guurt was?

HILDEBRANDT:

Nee, dat dacht jij. De dief zat naast U, hoogheid, eh, majesteit. Alleen aan Uw andere kant. Rechts van U.

PIPIJN:

Naast Xander, mijn dichter?

HILDEBRANDT:

De nee ... niet naast Xander. Het was Xander. Ik bedoel: het IS Xander, ja. De dichter? Die heeft de mantel! Guurt!

BERTRAM:

Is Xander Guurt van Grasp????

PIPIJN: (HEVIG GESCHROKKEN)

Guurt? Is Guurt bij mij in 't woud?

LIDW.:

Guurt kan zich in iedereen ompoppen koning Pipijn. Oppoppen heet het of inpoppen ...eh...

PIPIJN: (BEZWEERT)

Pipijn weet, Pipijn weer! Guurt van Grasp is Xander geworden. En waar is Xandertje?

HILDEBRANDT:

Opgesloten in zijn eigen boom.

PIPIJN:

En waar is Guurt?!?!?

PLEK BIJ BOOM WIJZE.

(GUURT HEEFT KAMERBREED UITGEROLD. PRAAT TEGEN BOOM MET ONDERAARDSE KERKER)

GUURT:

Haaaahahaha, wijze Xander ... wel bedankt voor je hulp. Want ik ben geholpen!

(TOONT MANTEL)

Hoe vind je 't in je eigen boom? Voor ze dat slot open hebben, ben ik ver. Ver weg! Op mijn tapijt! En met mijn eigen maanmantel. Naar de prinsentoto.

Om de hoofdprijs weg te slepen. Madelein de Vierde van Bambergen. Prinses van de Sneeuwvijver, hahahahaaaaa ... En niemand houdt mij tegen ...

Adieu ... dichter!

Kamerbreed ... breng mij naar ...

(AERNOUT LAAT GONG DREUNEND NEERKOMEN)

(IN DE TWEE TRALIEBOMEN GUURT EN MODDERIJN. OP TAPIJT IN LUCHT HAMELAARS.
XANDER DRAAGT AFSCHIEDSVERS VOOR)

XANDER:

Bronzen/was het ge-/luid en/luid klonk de/slag als een/gongslag, zong in de/bomen en/ vogels/vlogen/schrikachtig/op! Op!

LIDW.:

Dat was de gong van achter het toneel. Oh, Aernout. Je bent veel moediger, dan ik dacht.

AERNOUT:

Nee, hij wou er met kamerbreed vandoor. En ik durf niet meer op een bezem.

(KINDEREN LACHEN)

PIPIJN:

Veel zwijn in Bambergen wenst U Pipijn! En veel geluk met mijn mooie maanmantel, Bierenbroodmens.

BERTRAM:

Ontzettend aardig van U, hoogheid. Ik kan hem goed gebruiken, want tegen prinsen als Guurt kun je niet zonder zulke dingen vechten. Dat is geen eerlijk gevecht meer voor Tor. We moeten hem gaan helpen!

MODDERIJN:

Maar ik ben onschuldig! Ik moet ook naar de toto!

PIPIJN:

Morgen. Een dag straf voor leugen en bedrog!
Dat is verdiend!

MODDERIJN:

Lulof Uw lijfelf heeft gejoekt. Niet ik.
Niet ik.

PIPIJN:

Ja. Dat is waar. Lulof is een maandlang
niet mijn lijfelf.

(LULOF BUIGT HOOFD. ZWACHTEL IS
TROTTS.

Vrienden, veel sukses. Vindt Hamelen, vraag
het de trollen, vraag het de dwergen. Infor-
meer bij de feeën van Faun. Adieu!!!!

IEDEREEN:

Daaaaag. Daaaag. Daag!!!

PIPIJN:

Adieu, adieu

LIEDJE: KUNT U ONS DE WEG NAAR HAMELEN
VERTELLEN, MIJNHEER?
(H. Geelen/J. Stokkermans)

BERTRAM: Kunt U ons de weg naar Hamelen vertellen,
meneer?

ALLEN: Kunt U ons de weg naar Hamelen vertellen,
mijnheer?
Kunt U ons de weg zonodig stamelen

LIDW.: We willen heel gewoon terug naar Hamelen

HILDEBRANDT: Kunt U ons de weg naar Hamelen vertellen,
meneer?

ALLEN: Kunt U ons de weg naar Hamelen verklappen,
meneer

HILLETJE: Ik moet er morgenvroeg de ramen allemaal
lappen, meneer

HEKTOR: Kmoet er nodig heen, ik heb een beurt op
school

BAREND: Kheb een linkerschoen met een gescheurde
zool

ALLEN: Kunt U ons de weg naar Hamelen verklappen
meneer

AERNOUT: Kep een huis met zorgen en een bed, dat
wacht

HILDEBRANDT: 't vuurtje in mijn keukentje spitter spettert
zacht

LIDW.: Weet U ook de weg, ik weet hier heg noch steg

KOOR+BERTRAM Kunt U ons de weg, de weg, de weg, de weg,
de weg

ALLEN: Kunt U ons de weg naar Hamelen vertellen,
mijnheer?
Kunt U ons de weg naar Hamelen vertellen,
mijnheer?

HILLETJE: De kortste weg rechtdoor terug

AERNOUT: U hoeft maar te wijzen tot de poort
maar vlug

ALLEN: Kunt U ons de weg naar Hamelen vertellen

KINDEREN: naar Hamelen vertellen

ALLEN: naar Hamelen vertellen mijnheer